

# Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 33

Utgitt 31 juli.

1915

## Opholdsbok.

22 juli.

I henhold til post II i kongelig resolution av 16 juli 1915, jfr. Justisdepartementets rundskrivelse av 22 juli 1915 og lov nr. 1 av 24 juni 1915, avsnit I § 3, har Justisdepartementet under 22 juli 1915 fastsat følgende opholdsbok:

Norges vaaben.

## Opholdsbok

for

Fuldt navn: .....

Stilling: .....

født i .....

den..... aar.....

vedkommende ophold i

Norge.

Utdrag av lov om anmeldelse av reisende og fremmede av 4 mai 1901, jfr. lov nr. 1 av 24 juni 1915.

22 juli.

i

Gjør vitterlig, at

som ikke er norsk statsborger, har anmeldt for mig, at..... \*)  
 vil ta fast ophold her i landet\*\*) )  
 vil søke erhverv her i landet som.....  
 har været her i landet siden..... uten at ville ta  
 fast ophold eller søke erhverv her.

Da..... \*) efter den av mig anstillede undersøkelse ved  
 fyldestgjørende legitimationspapirer har godtgjort sin identitet og  
 er i besiddelse av tilstrækkelige midler til livsophold\*\*) )  
 antages at ha utsigt til at skaffe sig lovlig erhverv her i landet,  
 saa meddeles..... \*) herved i henhold til lov om anmeldelse av  
 reisende og fremmede av 4 mai 1901 § 3, jfr. lov nr. 1 av  
 24 juni 1915, nærværende opholdsbok indeholdende 16 — seks-  
 ten — paginerte sider.

(Sted og datum).

(Underskrift).

24 juli.

**Skrivelse fra Utenriksdepartementet**

av 24 juli 1915,

hvorved i henhold til lov om salg og utførsel av fødevarer m.  
 v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at utførsel fra riket av  
 alun indtil videre skal være forbudt.

Denne bestemmelse træder i kraft den 26 ds.

24 juli.

**Skrivelse fra Utenriksdepartementet**

av 24 juli 1915,

hvorved i henhold til lov om salg og utførsel av fødevarer m.  
 v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at utførsel fra riket av  
 nikkelsulfat indtil videre skal være forbudt.

Denne bestemmelse træder i kraft den 27 ds.

\*) Utfyldes efter omstændighetene med »han« eller »hun«.

\*\*) Det, som ikke passer, overstrykes.

## Skrivelse fra Utenriksdepartementet

26 juli.

av 26 juli 1915,

hvorved i henhold til lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at utførsel fra riket av harpiksolje og trøtjæreolje indtil videre skal være forbudt.

Denne bestemmelse træder i kraft den 1 august 1915.

## Skrivelse fra Landbruksdepartementet

27 juli.

av 27 juli 1915,

hvorved Landbruksdepartementet i medhold av lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 har bestemt, at det indtil videre skal være forbudt at utføre fra riket:

superfosfat,

tomasfosfat,

svovlsyret og andet benmel samt

apatit og andre raafosfater.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

## Lov

30 juli.

Nr. 1.

om forandringer i lov om visse valgdistrikters inndeling i valgkredser m. v. av 7 april 1906.

**Vi Haakon**, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 juli 1915 saalydende:

§ 2 i lov om visse valgdistrikters inndeling i valgkredser av 7 april 1906 skal, forsaavidt angaar inndelingen av Romsdals amt, lyde saaledes:

**Romsdals amt:**

1ste kreds, Søndre Søndmør:

Herredene Vannelve, Sande, Rovde, Herø, Ulstein, Ørsten, Vartdalsstranden, Volden og Hjørundfjord.

30 juli. 2den kreds, Nordre Søndmør:

Nr. 1.

Herredene Sunnelven, Norddalen, Stranden, Stordalen, Søkkelven, Ørskog, Skodje, Vatne, Borgund, Giske, Roald og Haram.

3dje kreds, Romsdal:

Herredene Vestnes, Sylte, Eid, Vold, Grytten, Hen, Vø, Eresfjord og Vistdalen, Nesset, Bolsø, Akerø og Sandø.

4de kreds, Ytre Nordmør:

Herredene Frænen, Bud, Kornstad, Eide, Kvernes, Bremsnes, Grip, Frei, Tusteren, Edø, Hopen og Bratvær.

5te kreds, Indre Nordmør:

Herredene Strømsneset, Tingvold, Gjemnes, Øre, Øksendalen, Ulvundeidet, Sundalen, Stangvik, Aasgaard, Surendalen, Rindalen, Halse, Valsøfjorden, Aure og Stemshaug.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 30 juli 1915.

**Haakon.**

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,  
konst.

30 juli.

Nr. 2.

## Lov

om forandringer i lov om salg og skjænkning av brændevin, øl, vin, frugtvin og mjød av 17 mai 1904.

**Vi Haakon**, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 22 juli 1915 saalydende:

§§ 18 og 33 i lov om salg og skjænkning av brændevin, øl, vin, frugtvin og mjød av 17 mai 1904 skal herefter lyde saaledes:

§ 18. Bevillingen kan gjælde en eller flere av de i foregaaende paragraf nævnte drikkevarer eller samtlige disse. Den kan ogsaa gjælde bare alkoholsvakt øl, d. v. s. øl, som inde-

holder under  $2\frac{1}{4}$  vektprocent alkohol. Bevillingen kan enten 30 juli.  
være almindelig eller lyde paa indskrænket ret, saaledes at Nr. 2.  
skjænkning av de her omhandlede drikkevarer bare maa fore-  
gaa til reisende, til spisegjester eller til medlemmer av sluttet  
selskap i dettes lokale.

§ 33. Herredsstyret paa landet kan bestemme, at saavel  
partisalg som smaasalg av samtlige i dette kapitel omhandlede  
drikkevarer eller av enkelte av dem skal være forbudt andre  
end dem, som vinder bevilling paa denne næring. I byene kan  
bystyret træffe lignende bestemmelse for smaasalgs vedkommende  
samt for partisalg av øl.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar  
og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 30 juli 1915.

**Haakon.**

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,  
konst.

## Lov

30 juli.  
Nr. 3.

om forandringer i og tillæg til lov av 18 august 1911 om  
ulykkesforsikring for sjømænd.

**Vi Haakon**, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 22 juli  
1915 saalydende:

### I.

Efternævnte paragraffer i lov av 18 august 1911 om ulyk-  
kesforsikring for sjømænd skal herefter lyde saaledes:

§ 1. Efter denne lov forsikres bemanningen paa norske  
fartøier, som anvendes i utenriksk eller indenriksk fart, herunder  
indbefattet fart paa innsjøer og elver, forsaavidt vedkommende  
fartøier har en bruttodrægtighet av 50 registertons eller derover  
for seilfartøier eller av 25 registertons eller derover for damp-  
eller motorfartøier.

Ved bemanning skal forstaaes personer, som av reder eller  
skipsfører er antat til tjeneste ombord, uanset om de hører til

30 juli. det egentlige skibsmandskap eller ikke, naar de nyder de samme  
 Nr. 3. rettigheter som dette; kfr. sjøfartslovens § 108.

Til bemanning efter denne lov henregnes ogsaa personer, som for egen regning driver restaurant ombord, og det av dem antagne tjenerpersonale. Som deres arbeidsgiver efter denne lov betragtes vedkommende skibsreder.

Endvidere forsikres til sjøvæbningen utskrevne mandskaper med befal, som i fredstid avtjener sin vernepligt.

Forsikringen gjælder ogsaa fartøiets fører, selv om han eier fartøiet helt eller delvis.

Undtat fra forsikringen er bemanningen paa lægtene (avriggede fartøier uten egne fremdriftsmidler).

§ 3. Forsikringens formaal er skadesløsholdelse efter nedestaende regler i anledning av ulykkestilfælde, som medfører forsikret persons legemsbeskadigelse eller død, samt dødsfald indtraadt som umiddelbar og direkte følge av klimatsygdом og epidemisk sygdом (herunder ogsaa skjørbuk og beri-beri). For forsikrede personer, som er døde under fangstekspeditioner med overvintring i de arktiske farvand, indtræder retten til erstatning uten hensyn til dødsårsak. Forsikringen omfatter tiden fra begyndelsen til avslutningen av tjenesteforholdet, herunder indbefattet befordringen fra land til fartøi og fra fartøi til land samt derhos reise til og fra fartøi i ind- og utland, naar reisen sker paa rederiets eller statskassens bekostning.

Forsikringen skal endvidere omfatte utgiftene ved hjemsendelse paa grund av ulykkestilfælde som ovennævnt, forsaavidt disse utgifter efter lov om sjøfarten av 20 juli 1893 §§ 66 og 98, jfr. 64 og 90, paahviler rederiet eller vilde ha paahvilt dette, saafremt den skadede efter nævnte lov hadde tilhørt skibsmandskapet.

Rammes en efter denne lov forsikret person av et ulykkestilfælde, som begrunder krav efter lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v., bortfalder krav efter nærværende lov. Er en efter nærværende lov forsikret person for det ulykkestilfælde, som rammer ham, tillike forsikret i henhold til gjældende lov om ulykkesforsikring for fiskere, bortfalder ethvert krav efter sidstnævnte lov.

§ 4. I tilfælde av legemsbeskadigelse har Riksforsikringsanstalten at utrede en invaliderente til den skadede, utgjørende:

- a) I tilfælde av fullstændig erhvervsudygtighet, saalænge denne varer, 60 pct. av den skadedes arbeidsfortjeneste (jfr. § 9). Fullstændig erhvervsudygtighet ansees kun at foreligge, hvor vedkommende er uskikket til at drive erhvervsvirk-somhet.
- b) I tilfælde av delvis erhvervsudygtighet, saalænge denne varer, en tilsvarende brøkdel av den under litr. a fastsatte

erstatning. Delvis erhvervsudygtighet medfører dog ingen ret til erstatning, forsaavidt denne ikke vilde naa op til mindst 5 pct. av den skadedes arbeidsfortjeneste. 30 juli. Nr. 3.

Oppebærer den tilskadekomne invaliderente i henhold til lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v., blir denne at bringe i fradrag, saaledes at den efter nærværende lov tilkommende rente beregnes av forskjellen mellem den efter den sidste skade tilstedeværende erhvervsudygtighet og den, for hvilken rente tidligere er tilkjendt. Paa lignende maate blir at forholde, om en, som oppebærer invaliderente efter nærværende lov, senere blir berettiget til saadan rente efter nysnævnte lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v.

Renten begynder at løpe, etterat sykebehandlingen er avsluttet, dog ikke saalænge den forsikrede har krav paa at beholde sin hyre eller løn uten forandring, eller saalænge han vilde hat krav derpaa, om ulykken ikke var paadrat ved egen brøde (jfr. lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 90).

Er den tilskadekomne forpleiet i utlandet, finder rentens tilkjendelse sted efter hans hjemkomst til Norge og efter her foretat lægeundersøkelse. Renten begynder i saa fald at løpe fra og med den dag, den hjemvendte skriftlig har meldt sig til undersøkelse for Riksforsikringsanstalten.

§ 5. Nødvendiggjør ulykken indlæggelse paa sykehus, overtar Riksforsikringsanstalten at utrede de med den forsikredes kur og pleie forbundne utgifter uten ret til refusion av rederne.

Medfører skaden nødvendigheten av fornyet indlæggelse paa sykehus, skal Riksforsikringsanstalten være berettiget til — dog med den i § 7, første punktum, angivne begrænsning — at iverksætte saadan mot at utrede de med den fornyede kur og pleie forbundne utgifter.

I den tid, hvori den skadede maatte være indlagt paa sykehus, skal Riksforsikringsanstalten utbetale hans egtefælle og slegtninger en saadan erstatning, som de ifølge § 6 vilde ha krav paa i tilfælde av hans død. Erstatningen begynder dog først at løpe fra den dag, den skadedes ret til hyre ophørte. Den utbetales om mulig ukentlig efterskudsvis.

Oppebærer den skadede rente efter denne lov eller i henhold til lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v., kan begge renter for den tid, han henligger paa sykehus, inddrages.

For skadede, som omfattes av lov om sykeforsikring, kommer bestemmelsene i denne sidste lov til anvendelse (jfr. dens § 24).

§ 6. Har ulykken eller sykdommen medført døden, skal Riksforsikringsanstalten foruten den skadeserstatning, der maatte være ydet efter §§ 4 og 5, endvidere utrede: 1. begravelsesomkostninger med indtil kr. 50,00, eller, om begravelsen finder

30 juli. sted i utlandet, med indtil kr. 100,00. 2. fra dødsdagen liv-  
 Nr. 3. rente til avdødes efterlatte, utgjørende:

A) for gjenlevende enke indtil hendes død eller nyt egteskap 20 pct., samt for hvert efterlatt barn indtil dets fyldte 15de aar 15 pct., eller, dersom det har mistet eller senere mister sin mor, 20 pct. av den avdødes arbeidsfortjeneste (jfr. § 9).

Er egteskapet indgaat efter ulykkens (sygdommens) indtræden, har hverken egtefælle eller barn, avlet efter dette tidspunkt, krav paa nogen erstatning. Det samme gjælder egtefælle, som, da ulykken (sygdommen) indtraadte, levet skilt fra den avdøde uten underhold av denne eller rets-krav paa saadant.

Barn av forældre, som ikke har indgaat egteskap med hinanden, har, naar det er avlet før ulykkens (sygdommens) indtræden, samme ret som egtebarn.

Egtefælles og barns livrenter maa ikke tilsammen overstige 50 pct. av arbeidsfortjenesten; fremkommer der efter ovenstaaende beregning et høiere beløp, blir de forskjellige erstatningsberettigedes tilkommende forholdsvis at avkorte, dog saaledes, at enken altid tilkommer 20 pct. av arbeidsfortjenesten.

B) for avdødes slegtning eller slegtninger i ret opstigende linje, hvis forsørger han helt eller delvis var, for tiden indtil deres død, eller indtil deres trang ophører, 20 pct. av den avdødes arbeidsfortjeneste. Dette beløp fordeles likelig mellem de berettigede, dog saaledes, at forældre altid utelukker bedsteforældre.

Hvis avdøde efterlater sig egtefælle eller barn eller begge dele, har dog slegtninger i ret opstigende linje i det høieste krav paa en erstatning svarende til forskjellen mellem 50 pct. av den avdødes arbeidsfortjeneste og det beløp, som tilkommer egtefælle og barn.

Bortfalder nogen av de berettigede, indtræder de gjen-værende i deres sted efter de ovenfor angivne regler.

I tilfælde av nyt egteskap utbetales til enken det tredobbelte av livrentens aarlige beløp som restgodtgjørelse.

For de efter denne lov erstatningsberettigede barn beskikkes en verge.

§ 8. Utlænding tilkommer ingen erstatning efter denne lov. Fra denne bestemmelse kan dog gjøres undtagelse for de land, med hvilke der av Kongen maatte træffes overenskomst om gjensidighet med hensyn til erstatning for sjøfolk eller deres efterlatte i ulykkestilfælde eller i tilfælde av død paa grund av klimatsygdomme eller epidemiske sygdomme. I saadan overenskomst maa dog ikke indtages bestemmelser, som utvider erstat-

ningen utover de i denne lov for norske borgere fastsatte grænser. 30 juli.  
Nr. 3.

Bestemmelsen i § 5, 1ste led, kommer dog ogsaa uten gjensidighetsoverenskomst til anvendelse, naar den tilskadekomne er utlænding, likesom rederen har ret til at faa godtgjort utlæg til begravelsesomkostninger efter § 6 for utenlandske sjømænd i alle tilfælde, hvor han efter lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 93 har maattet bekoste sjømandens begravelse. Tilhørte den avdøde utlænding det i § 1, 3dje led, nævnte restaurationspersonale, utredes begravelsesomkostningene efter § 6 av Riksfor sikringsanstalten, forsaavidt betingelserne for saadan erstatning vilde ha været tilstede, om han hadde været antat til tjeneste ombord av skibets reder eller kaptein.

§ 10. Den til erstatningens dækkelse fornødne forsikringspræmie utredes av vedkommende rederier, dels procentvis efter den av de forsikrede oppebaarne arbeidsfortjeneste beregnet overensstemmende med § 11 og dels efter vedkommende fartøiers registertonnage brutto med et bestemt beløp pr. ton. Ved fastsettelse av præmiesatsene kan tages hensyn til den forskjellige ulykkesrisiko i de forskjellige virksomheter. Til det øiemed kan fartøierne indordnes under forskjellige risikoklasser.

Præmiesatsene og risikoklasserne fastsettes av Kongen med forbehold av Stortingets samtykke og saaledes, at forsikringens aarlige præmiebehov beregnes saavidt mulig at skulle dækkes for en halvdel av de beløp, som utredes efter arbeidsfortjenesten, og for en halvdel av de beløp, som beregnes av tonnagen.

Forandring av præmiesatsene og av risikoklasserne kan av Kongen under forbehold av Stortingets samtykke til enhver tid foretages, dog saaledes, at saadanne forandringer først kan gjøres gjældende fra begyndelsen av det kalenderaar, som følger efter det, i hvilket forandringen er foretat.

Beslutning om forandringer maa, naar Stortinget ikke anderledes bestemmer, være behørig bekjendtgjort mindst 2 maaneder før de skal træde i kraft.

§ 11. Det egentlige skibsmandskap blir at henhøre til følgende lønsskasser:

- 1ste klasse med aarsløn kr. 1 600,00, omfattende førere paa fartøier av 300 reg.-tons br. eller derover.
- 2den klasse med aarsløn kr. 1 200,00, omfattende førere paa fartøier under 300 reg.-tons br., 1ste maskinister med 1ste classes certifikat, 1ste styrmænd paa fartøier av 300 reg.-tons br. eller derover.

30 juli. 3dje klasse med aarsløn kr. 960,00,  
Nr. 3. omfattende 1ste maskinister med 2den klasses certifikat, 1ste styrmænd paa fartøier under 300 reg.tons br., understyrmænd, undermaskinister og stuerter.

4de klasse med aarsløn kr. 840,00,  
omfattende tømmermænd, baatsmænd, seilmakere, maskinassistenter og kokker.

5te klasse med aarsløn kr. 720,00,  
omfattende helbefarne matroser og fyrbøtere.

6te klasse med aarsløn kr. 600,00,  
omfattende det øvrige egentlige skibsmandskap.

Den øvrige bemanning (jfr. § 1, 2det og 3dje led) blir av Riksforsikringsanstalten at henføre til de lønsklasser, som svarer til deres stilling og avlønning ombord.

Præmie erlægges ogsaa for dem av bemanningen, der som utlændinger efter § 8 kun er delvis forsikret.

Præmien maa ikke av rederne føres de forsikrede til utgift.

§ 16. Forsikringspræmien erlægges halvaarlig pr. 1 april og 1 oktober med saadanne forskud, som av Riksforsikringsanstalten bestemmes.

Præmier paa mindre beløp end kr. 25,00 pr. aar blir dog at indbetale forskudsvis i en termin efter Riksforsikringsanstaltens nærmere bestemmelser.

For kortvarige bedrifter og for virksomheter, som kun foregaar til enkelte tider av aaret, kan Riksforsikringsanstalten fordre forskudspræmien indbetalt i en termin og til den tid, som av Riksforsikringsanstalten for hvert enkelt tilfælde maatte bestemmes.

Den endelige præmie beregnes for hvert fartøi efter farts-tiden pr. kalenderaar og paa grundlag av de i §§ 10 og 11 opstillede regler om tonnage og lønningssum. For den tid, i hvilken fartøiet er oplagt, beregnes ikke præmie. Dog skal den tid, som medgaar til utsendelse og hjemsendelse av mandskap, medregnes.

Ved præmieberegningen regnes maaneden til 30 dage og aaret til 360 dage.

Opgave over fartstid har rederne at indsende til Riksforsikringsanstalten inden to maaneder efter kalenderaarets utløp eller, forsaavidt fartøiet er lagt i oplag inden aarets utgang uten noget paamønstret mandskap ombord, inden en maaned, efter at dette er skedd.

Hvert 5te aar, første gang den 1 oktober 1917, skal rederne til Riksforsikringsanstalten indsende opgave over besætningens sammensætning og antal, hvorefter det for vedkommende skib fastsatte lønningsbeløp revideres.

Riksforsikringsanstalten kan, om saa maatte findes hensigts- 30 juli.  
mæssig, paa egen haand istandbringe det fornødne opgjør. Nr. 3.

I dette øiemed saavel som ogsaa, naar Riksforsikringsanstalten ellers finder grund til at forvisse sig om de avgivne opgavers rigtighed, kan den la gjennemgaa de bedriften vedkommende regnskapsbøger og lister, hvorav de forsikredes antal og stilling ombord kan erfares.

Indrulleringsbetjentene og mønstringsmændene er derhos forpligtet til at bistaa Riksforsikringsanstalten med de opgaver, som denne maatte begjære i anledning av forsikringen.

Skyldige præmiebeløb har samme fortrinsret som de i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 267 omhandlede offentlige avgifter. Præmien kan inddrives ved utpantning av tilsynsmanden eller av de tjenestemænd, til hvilke avholdelse av utpantninger i almindelighet er henlagt.

§ 24. Ind- og utbetalinger vedkommende forsikringen skal finde sted enten gjennom postanstaltene eller vedkommende tilsynsmand. Den fremgangsmaate, som i saa henseende er eller blir fastsat for ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v., skal ogsaa gjælde for nærværende forsikring.

§ 25. De av Riksforsikringsanstalten i henhold til denne lovs §§ 7, 11, 14, 20, 21 og 22 trufne avgjørelser kan inden 6 uker, efterat avgjørelsen er vedkommende meddelt, indannes til prøvelse av en kommission med sæte i Kristiania, bestaaende av 5 medlemmer. Av disse har kommissionen 2 fælles med den i henhold til ulykkesforsikringsloven av 23 juli 1894 § 19 oprettede appelkommission, nemlig formanden og det lægekyndige medlem. Forøvrig bestaar kommissionen av en skipsreder, en skipsfører og en underordnet sjøfarende, som tillikemed varamænd for hver av dem vælges av Stortinget, første gang for tiden indtil 1 juli 1916 og siden for et tidsrum av 3 aar.

Kommissionen er berettiget til i særlige tilfælde at tilkalde sakkyndig bistand.

Riksforsikringsanstaltens avgjørelse kan i alle tilfælde forandres saavel imot som til fordel for dem, der har paaanket samme.

Kommissionens skjønsmæssige avgjørelser er endelige. Derimot kan tvistigheter i spørsmål, som ikke er av ublandet skjønsmæssig natur, og som i henhold til nærværende lovs bestemmelser har været undergit kommissionens prøvelse, indbringes til avgjørelse av domstolene.

Kommissionen har ved siden av sit i denne paragraf nævnte hverv tillike paa forlangende av vedkommende myndighet at gi raad og betenkning med hensyn til anliggender, som vedkommer sjømandsforsikringen.

Kommissionens medlemmer tilkommer betaling for sine mø-

30 juli. ter samt i tilfælde av reiser skyss- og kostgodtgjørelse efter et  
Nr. 3. av Kongen fastsat regulativ.

§ 28. Som tilsynsmænd fungerer de i § 28 i lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. nævnte tilsynsmænd. Hvad der i den nævnte paragraf er bestemt, finder tilsvarende anvendelse, forsaavidt sjømandsforsikringen angaar.

§ 31. Erstatningsfordringer efter denne lov kan ikke med retsvirkning avhændes, pantsættes eller gjøres til gjenstand for arrest, eksekution eller utpantning undtagen for pliktig underholdningsbidrag til hustru eller barn eller for fattigvæsenets utlæg for den erstatningsberettigede i saadan anledning, for fattigvæsenets utlæg for den erstatningsberettigede selv samt for formues- og indtægsskat til stat og kommune.

## II.

Enhver indehaver av bedrifter, som omhandles i denne lovs § 1, har — for ældre bedrifters vedkommende forsaavidt det ikke tidligere er skedd — inden 1 oktober 1915 og for nye bedrifter inden 8 dage før bedriftens paabegyndelse at indgi skriftlig anmeldelse til Riksforsikringsanstalten overensstemmende med de i § 14 i lov om ulykkesforsikring for sjømænd av 18 august 1911 indeholdte bestemmelser. Inden de samme tider skal overensstemmende med de samme bestemmelser indgives anmeldelse for det i denne lovs § 1, 3dje led, omhandlede restaurationspersonale.

## III.

Nærværende lov træder i kraft den 1 januar 1916 med undtagelse av dens avsnit II, som træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 30 juli 1915.

**Haakon.**

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,  
konst.

# **Lo**

30 juli.

Nr. 4.

om utmaling av brødkorn og brødbakning m. v.

**Vi Haakon**, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 22 juli 1915 saalydende:

§ 1. Kongen kan fastsætte utmalingsgraden for rug og hvete.

Han kan fastsætte forskjellige grader av utmaling for handelsmøller og for de møller, som ikke for egen regning former korn til salg.

§ 2. Kongen kan paaby, at der ved bakning av brød av rug eller hvete skal tilsættes deigen en bestemt vegtdel poteter, potetemel, tørrede poteter, byg-, havre- eller maismel. Han har adgang til at undta enkelte distrikter og visse sorter brød og brødvarer helt eller delvis fra paabudet.

§ 3. Kongen kan forby, at korn og mel, skikket til menneskeføde, anvendes til dyreføde.

§ 4. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, træffer de nærmere bestemmelser, som utkræves til gjennomførelse av denne lov.

§ 5. Overtrædelse av de forskrifter, som er git med hjemmel av denne lov, straffes med bøter eller fængsel indtil 3 maaneder.

Foretages maling i strid med et efter § 1 utfærdiget paabud, eller bakes der brød i strid med et efter § 2 utfærdiget paabud, kan melet eller brødet inddrages til fordel for statskassen.

§ 6. Den provisoriske anordning av 2 september 1914 om sammaling av hvete og rug av inden- og utenlandsk produktion ophæves fra den tid, nærværende lov træder i kraft.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 30 juli 1915.

**Haakon.**

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,  
konst.

30 juli.

Nr. 5.

# Lov

om husvær for folk og hester under skogarbeide  
og fløtning.

**Vi Haakon**, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 22 juli 1915 saalydende:

Herredsstyret kan ved beslutning stadfæstet av Kongen for herredet fastsætte vedtægter om istandbringelse og indredning av forsvarlig husvær for folk og hester under skogarbeide og fløtning.

I vedtægtene kan der indtages bestemmelser om, at skog-eier skal være forpligtet til efter paalæg av helseraadet at opføre saadant husvær, før han iverksætter hugst til salg eller industriel produktion, eller inden en av helseraadet fastsat frist, regnet fra hugstens begyndelse, og at tømmerkoje skal være forsynt med sovebrisk, kokeovn og forbindelsessaker til nødhjælp.

Før herredsstyret fatter sin beslutning, bør det ha indhentet uttalelse fra helseraadet og fra skogutvalget.

Overtrædelse av de med hjemmel av denne lov fastsatte vedtægter eller av de i medhold av vedtægtene givne paalæg straffes med bøter.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 30 juli 1915.

**Haakon.**

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,  
konst.

# Lov

30 juli.  
Nr. 6.

om forandring i lov av 19 juli 1912 om adgang for visse skibskreditforeninger til at udstede obligationer, lydende paa ihænde-  
haveren.

**Vi Haakon**, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 22 juli 1915 saalydende:

§ 2 i lov av 19 juli 1912 om adgang for visse skibskreditforeninger til at udstede obligationer, lydende paa ihænde-  
haveren, skal herefter lyde saaledes:

Stadfæstelse av saadan kreditforenings statutter kan av Kongen kun meddeles paa følgende betingelser:

- a. at medlemmene hefter gjensidig for foreningens forpligtelser med de til foreningen pantsatte skibe saaledes, at hvert enkelt medlem er ansvarlig for sit gjenstaaende laan til foreningen med tillæg av to tredjedele av dette;
- b. at der av kreditforeningen kun utlaanes mot 1ste prioritets pant indtil høist 60 pct. av en takst, hvorom nærmere bestemmelse indtages i statutterne;
- c. at der til ingen tid maa være i omløb en større sum for foreningens regning av ihændehaverobligationer end de beløb, den samtidig har tilgode paa de av medlemmene til foreningen udstedte pantobligationer, tillagt de beløb, som den har disponibel i kontanter eller som bankindsud;
- d. at kreditforeningen aarlig indsender et uddrag av sit regnskap til Finansdepartementet, og at den stiller sine regnskaper og beholdninger under departementets kontrol paa den maate, som dette maatte forlange, samt at udraget av foreningens aarlige regnskap offentliggjøres i »Norsk Kundgjørelsestidende«;
- e. at de av kreditforeningen ydede laan amortiseres ved aarlige ydelser efter nærmere bestemmelser i statutterne;
- f. at der paa den tid, da kongelig stadfæstelse søkes paa statutterne, er anmeldt medlemmer med antagelige panter for et beløb av mindst 3 millioner kroner til deltagelse i foreningen.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 30 juli 1915.

**Haakon.**

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,  
konst.

30 juli.

**Kongelig resolution**

av 30 juli.

I medhold av lov om veivæsenet av 21 juni 1912 § 66, femte led, meddeles stadfæstelse paa den av Kristians amtsting i møte den 20 mars 1915 fattede beslutning om veioplakat for Ringebu herred som gjældende indtil videre, — dog med en enkelt forandring.

De stadfæstede regler er saalydende:

**Regler**

for bruk av kjøretøier paa samtlige offentlige veier i Ringebu herred.

§ 1. Til al lasskjøring skal benyttes:

- a. Kjærre og enspændte firhulede vogner med mindst 7,8 cm. (3") felgbredde.
- b. Tospændte firhulede vogner med mindst 10,4 cm. (4") felgbredde.

Ved anvendelse av fjærer kan felgbredden indskrænkes til 5,2 cm. (2") for tohulede redskaper.

Kjærrehjulene skal være mindst 90 cm. høie og de firhulede vogners hjul mindst 70 cm. høie.

Herfra undtages almindelige høivogner og redskaper for avlings indkjøring i hus.

§ 2. Sværere lastevogner for 3 eller flere hester skal ha mindst 12 cm. felgbredde og mindst 80 cm. høie hjul.

§ 3. Uten amtsveistyrets tillatelse maa ikke transporteres større laster end 2000 kg. pr. aksel.

§ 4. Disse bestemmelser træder i kraft fra den 14 april 1919.

§ 5. Overtrædelse av bestemmelserne i nærværende regler straffes med bøter.

30 juli.

**Skrivelse fra Utenriksdepartementet**

av 30 juli 1915,

hvorefter i henhold til lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at utførsel fra riket av tinmalm og tinklorid indtil videre skal være forbudt.

Denne bestemmelse træder i kraft den 1 august 1915.

---

 Utgiver: Byraachef Young.

---

 Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.